

Kulturno-znanstveni skup

XI. Dani Petra Šegedina

Djeca božja (1946. – 2026.) Petra Šegedina – nova čitanja

Program manifestacije i sažeci izlaganja

11. – 12. rujna 2026.

Korčula – Žrnovo – Orebić

Organizator:

Grad Korčula

Program ostvaren uz pomoć:

Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža

Društva hrvatskih književnika

Matice hrvatske

Dubrovačko-neretvanske županije

Ministarstva kulture i medija RH

te ustanova i društava:

Gradskog muzeja Korčula

Gradske knjižnice Ivan Vidali Korčula

Srednje škole Petra Šegedina Korčula

Kulturno-prosvjetnog društva Bratska sloga, Postrana

Udruge Žrnovski makaruni

Osnovne škole Ante Curać Pinjac Žrnovo

Osnovne škole Petar Kanavelić Korčula

Narodne knjižnice Orebić

Ogranka Matice hrvatske Korčula

Općine Orebić

PROGRAM KULTURNO-ZNANSTVENOG SKUPA

XI. DANI PETRA ŠEGEDINA

11. – 12. rujna 2026.

Četvrtak, 10. rujna 2026.

Dolazak sudionika u Korčulu u večernjim satima, smještaj, večera u pansionu Hajduk, slobodno vrijeme (moreška)

19.45 Električni taksi: Grad – Pansion Hajduk

Petak, 11. rujna 2026.

8.30 Električni taksi: Pansion Hajduk – Grad

GRADSKA VIJEĆNICA GRADA KORČULE

9.00 Otvaranje manifestacije

9.00 – 9.30 Pozdravni govori

Frano Jeričević, gradonačelnik Grada Korčule

Ana Batinić, viša znanstvena suradnica, HAZU – suvoditeljica znanstvenog dijela skupa

Sani Sardelić, kustosica, viša kustosica – pedagoginja Gradskog muzeja Korčula – suvoditeljica znanstvenog dijela skupa

Marija Šegedin Ferenc, kći Petra Šegedina

GRADSKI MUZEJ KORČULA – ZNANSTVENA IZLAGANJA¹

1. sesija

9.45 – 10.00 **Anica Bilić**: Desakralizacija svetoga u romanu *Djeca božja* Petra Šegedina

10.00 – 10.15 **Dragan Gligora**: Stakan i Drugi

¹ Za izlaganja je predviđeno najviše petnaest (15) minuta! Molimo sudionice i sudionike da se drže predviđenog vremena!

10.15 – 10.30 **Hrvojka Mihanović-Salopek:** Šegedinov pristup pejzažu u *Djeci božjoj*

10.30 – 10.45 Stanka za osvježenje

2. sesija

10.45 – 11.00 **Marica Liović:** Između društvenih (obiteljskih) očekivanja i osobnih ideala (analiza emocija muških likova u romanu *Djeca božja* Petra Šegedina)

11.00 – 11.15 **Vesna Vlašić:** Između vjere, društva i otpora: ženski likovi u *Djeci božjoj* Petra Šegedina

11.15 – 11.30 **Jelena Vignjević:** Djetinjstvo po *Djeci božjoj*

11.30 – 11.45 Rasprava

3. sesija

11.45 – 12.00 **Magdalena Dyras:** O poljskom prijevodu romana *Djeca božja*

12.00 – 12.15 **Karolina Vrban Zrinski:** Šegedinovi lingvostilistički postupci u romanu *Djeca božja*

12.15 – 12.30 **Sanja Knežević:** Mediteran tame i tjeskobe u putopisima Petra Šegedina

12.30 – 12.45 Stanka za osvježenje

4. sesija

12.45 – 13.00 **Ivica Duhović Žaknić:** Petar Šegedin i žrnovski glumci

13.00 – 13.15 **Sani Sardelić:** Interdisciplinarno čitanje motiva gladi i hrane u ranoj prozi Petra Šegedina

13.15 – 13.30 **Ana Batinić:** Od prvih osvrti do suvremenih čitanja *Djece božje* Petra Šegedina

13.30 – 14.00 Rasprava i zaključak znanstvenog dijela manifestacije

Slobodno vrijeme do 14.45

14.45 Polazak za Postranu, Žrnovo (organizirano)

15.00 Ručak za sudionike skupa (Udruga KP Bratska sloga, Postrana i Žrnovski makaruni) – Kazalište u Pavuleta

17.00 Polaganje vijenca na rodnu kuću Petra Šegedina i šetnja Postranom

18.00 Prigodni program – Kazalište u Pavuleta

19.00 Organizirani povratak u Korčulu

20.00 Predstavljanje antologijskog izbora *Jadranskih sirena zov: antologija hrvatskih književnica u Dalmaciji od 18. stoljeća do danas* (prir. Hrvojka Mihanović-Salopek; Gordana Laco, Split – Podstrana, 2024.) – Gradska knjižnica Ivan Vidali, Korčula

Govore: Sani Sardelić, prof., dr. sc. Ana Batinić (recenzentica) i dr. sc. Hrvojka Mihanović-Salopek (priređivačica)

Subota, 12. rujna 2026.

8.15 – Okupljanje ispred pansiona Hajduk i polazak prema trajektnom pristaništu (vlakić)

9.00 – polazak za Orebić trajektom, polaganje vijenca na grob Petra Šegedina

11.30 – povratak iz Orebića u Korčulu

13.45 – Katamaran za Split, povratak za Zagreb i ostala odredišta

SAŽETCI ZNANSTVENIH IZLAGANJA

dr. sc. **Ana Batinić**, viša znanstvena suradnica

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe

Odsjek za povijest hrvatske književnosti, 10000 Zagreb

abatinic@hazu.hr

Od prvih osvrta do suvremenih čitanja *Djece božje* Petra Šegedina

Izlaganjem će se nastojati popratiti i kritički analizirati razne vrste tekstova – prikazi, osvrti, kritike, književnopovijesne analize, eseji, publicistički i novinski članci, leksikografski tekstovi – o Šegedinovu djelu *Djeca božja*. Predmet interesa su tekstovi koji su o tome romanu objavljeni od samoga početka, dakle od 1946. kada je i objavljen, sve do suvremenih pristupa, dakle u vremenskom rasponu od osamdeset godina. Od beogradske *Politike*, *Dela* i *Književnih novina*, preko sarajevskog *Izraza* i *Života*, splitskih *Mogućnosti* i *Slobodne Dalmacije* i zagrebačkog *Kulturnog radnika*, *Telegrama*, *Borbe* i *Vjesnika*, sve do književnopovijesnih dionica iz sintetskih povijesti hrvatske književnosti (Frangeš, Jelčić, Prosperov Novak), žanrovske povijesti hrvatskoga romana (Nemec), pojedinih leksikonsko-enciklopedijskih natuknica (Hrvatska književna enciklopedija) te najrecentnijih promišljanja dostupnih u zbornicima s Dana Petra Šegedina i monografskim analizama Šegedinova djela (Milanja, Gligora), cilj je uzeti u obzir čim više referentnog materijala o romanu, s posebnim naglaskom na onome koji je, raspršen po novinama i periodici, vjerojatno ostao manje poznat pa samim time i izvan fokusa istraživača. Kombinacijom dijakronijskog i sinkronijskoga pristupa prikupljenom korpusu tekstova pokušat će se dati presjek najvažnijih točaka kritičke misli o *Djeci božjoj* te o njima promišljati iz motrišta aktualnog trenutka i današnjih čitanja toga romana, koji je zahvaljujući svojoj čudesnoj narativnoj teksturi i danas poticajan i izazovan za proučavanja.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, književna kritika, povijest književnosti, povijesni pregled

dr. sc. **Anica Bilić**, znanstvena savjetnica u trajnom zvanju
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Centar za znanstveni rad u Vinkovcima, 32100 Vinkovci
abilic@hazu.hr

Desakralizacija svetoga u romanu *Djeca božja* Petra Šegedina

U radu je središnji interpretacijski zadatak razmatranje dihotomije sveto – profano s polazištem u Durkheimovoj podjeli svekolikoga ljudskog iskustva da bi se potom prišlo dekonstrukcijskom čitanju romana *Djeca božja* Petra Šegedina, a radi analize navedene binarne opozicije, otkrivanja kontradikcija i pukotina u značenju. Zahvaljujući aktiviranju takve interpretativne prakse, proizašle iz filozofske metode Jacquesa Derridaea i književne teorije Paula de Mana, otvaraju se nova čitanja navedena Šegedinova romana, objavljena u Zagrebu 1946.

Uz dekonstrukciju binarizma sveto – profano u analitičkom čitanju semantičke strukture romana *Djeca božja*, zadaci su istraživanja detektirati modernizacijske procese u romanesknoj strukturi i utvrditi doprinos Petra Šegedina ruralnom modernizmu u novijoj hrvatskoj književnosti te apostrofirati odklon od tradicionalne romaneskne poetike i dotadašnjega tematiziranja književnoga ruralizma, čime se književnopovijesno osvjetljuje i njegov odnos prema hrvatskoj romanesknoj tradiciji i onovremenom stvaralaštvu.

Cilj je istraživanja utvrditi odmak prvoga romana Petra Šegedina *Djeca božja* od mimetizma poratne hrvatske književnosti i proklamirane socrealističke poetike te zaključno istaknuti doprinos ruralnom modernizmu zbog čega, uz ostalo, zauzima statusno mjesto u hrvatskom književnom kanonu.

Ključne riječi: dualizam, dekonstrukcija, značenje, kontradikcija, ruralni modernizam

Ivica Duhović Žaknić, književnica
Žrnovo, Korčula

Petar Šegedin i žrnovski glumci

Rad *Petar Šegedin i žrnovski glumci* možemo nazvati esejom, premda bi se on mogao označiti kao memoarska literatura ili književna meditacija. Kako god ga nazvali, to je vrlo slojevit, emocionalno autentičan i osoban tekst, u čijem središtu je složeni odnos između autorice, njezina rodnog Žrnova i pisca Petra Šegedina, koji tematizira nestajanje ruralnog otočnog svijeta iz djetinjstva autorice i *Djece božje*, uzmak jezika kao identiteta, tematizira književnost koju *glumci* ili njihova metafora pretvaraju u kazalište, da bi zajednica na pozornici opet vidjela i prepoznala sebe. Tema je i sukob umjetnosti i društva, te Šegedin, ne samo pisac već čovjek – ranjiv, pomalo udaljen, etički snažan. Završni motiv jest odlazak Petra Šegedina barkom preko mora i može se protumačiti kao oproštaj, simbol prijelaza iz života u smrt kojega je barka vrlo arhetipska slika. Rad sjedinjuje individualno i kolektivno, osobno i univerzalno, podcrtavajući, bez ironijskog odmaka, nužnost očuvanja kontinuiteta ljudske prirode u putovanju kroz vrijeme.

Ključne riječi: Petar Šegedin, Žrnovo, gluma, govor, identitet, kolektivno, osobno

dr. sc. **Magdalena Dyras**, sveučilišna profesorica

Jagelonsko sveučilište

30-060 Krakov, ul. Ingardena 3

magdalena.dyras@uj.edu.pl

O poljskom prijevodu romana *Djeca božja*

Poljski prijevod romana *Djeca božja* Petra Šegedina objavljen je 1973. godine, a njegovi autori bili su Irena Olszewska i Jan Wierzbicki. Prevoditelji, kao predstavnici kulture različite od hrvatske, morali su se suočiti s nužnošću rekonstrukcije simbolične geografije otoka te sa sudarom poredaka vlastito – tuđe. Predmet analize bit će prevoditeljske strategije koje su primijenili poljski prevoditelji, pristup problemu neprevodivosti koja proizlazi iz kulturnih razlika, kao i ukazivanje na nositelje drugosti. U vezi s time će biti predstavljena refleksija o ulozi prevedenog teksta u kontekstu kulture primateljice te perspektiva čitanja prijevoda kao izvora znanja o Drugome.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, poljski prijevod, prevoditeljske strategije, kulturne razlike

dr. sc. **Dragan Gligora**

Novinar HRT-a, u mirovini

Tvrtkova 1, Knin

dragangligora0@gmail.com

Stakan i Drugi

Dječak Stakan glavni je lik Šegedinova romana *Djeca božja* i u njegovoj karakterizaciji svakako ima autobiografskih elemenata. Kako je riječ o dječaku koji ima devet godina, a pisac ga postavlja u središte svojega prvog važnijeg djela, postavlja se pitanje je li on i svojevrsni prototip većine glavnih Šegedinovih likova iz ostalih romana.

U izlaganju se najprije pokušava ispitati odnos između likova Stakana, Antunice i učitelja iz samog romana *Djeca božja*, a zatim i likova iz ostalih romana. Tako se već lik mladića Srećka iz *Osamljenika* po nekim osobinama nastavlja na lik Stakana. Jedna od važnih osobina Srećkovog lika je i drugost, pa bi valjalo istražiti koliko ta drugost određuje neke druge aktere, poglavito iz važnijih autorovih romana. Ako bismo pratili Šegedinove (anti)junake u ostalim romanima, onda bi zrelo razdoblje bilo zaokruženo u liku Charlesa iz ponajboljeg Šeginovog djela *Crni smiješak*. Ovaj niz likova dopunit ćemo i likovima iz romana *Vjetar* i *Krug što skamenjuje*.

Praćenjem i analizom razvoja tih likova pokušat ćemo istražiti koliko su Stakan i otočna žrnovska sredina, iz koje niče, važna u njihovu oblikovanju. U tome nam donekle može pomoći i česta tvrdnja jednog dijela akademske kritike kako je Šegedinov prozni opus zaokružena cjelina koju možemo promatrati kao jedno cjelovito umjetničko djelo.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, lik dječaka Stakana, odnos Stakana s likovima iz ostalih Šegedinovih romana

dr. sc. **Sanja Knežević**, redovita profesorica

Odjel za kroatistiku, Sveučilište u Zadru

Obala kralja Petra Krešimira IV. 2, 23000 Zadar

sknezev@unizd.hr

Mediteran tame i tjeskobe u putopisima Petra Šegedina

Petar Šegedin 1953. godine objavljuje knjigu putopisa *Na putu*. Riječ je o ciklusima putopisnih tekstova nastalih tijekom i/ili nakon boravka u SAD-u, Francuskoj i Italiji, te na hrvatskim jadranskim prostorima Kvarnera i Dalmacije. Nastanak putopisa podudara se s nastankom i objavljivanjem romana *Djeca božja* i *Osamljenici*, što će reći da je neke od svojih putopisnih tekstova Šegedin napisao prije ili netom po završetku Drugoga svjetskog rata. Stoga su iskustvo ratnih tragedija kao i potpuna osobna uronjenost u egzistencijalističko-pesimistične filozofske ideje, prepoznatljivi i u njegovu putopisnom diskursu. O specifičnosti Šegedinove egzistencijalističke putopisne poetike pisao je Cvjetko Milanja (2008.) iz pozicije promišljanja putopisa kao igre „stvarnosti“ i „književnosti“. Petar Šegedin velikim dijelom u svojim putopisima tematizira mediteranski, odnosno jadranski prostor, stoga ćemo u radu interpretirati njegove putopise iz ciklusa „Zapisi s puta“ („Razni ljudi“, „Zvona i štakori“), „Iz putne bilježnice“ („Mjesec je malen planet“, „Cavtat“) i „Rimske ure“ („Noć i voda“, „Maska“, „Na Campidogliu“, „U Vatikanu“). Mediteran u povijesti književnosti i kulture zauzima predodžbu prostora svjetla i vitaliteta, međutim u Šegedinovim putopisima mediteransko-jadranski prostor obilježen je slikama tame, tjeskobe, zagušenosti, osamljenosti. Interpretacijom ćemo nastojati ukazati kako putopisac Šegedin, boraveći u Zadru, Cavtatu, Lovranu te u samom Vječnome Gradu – Rimu, ne tematizira ni arhitekturu ni umjetnost ni kulturu u cjelini kao svjedočanstvo viđenoga i vanjskoga, nego potpuno suprotno, mediteranske prostore obilježene dugom kulturom i tradicijom (osobito religijskom) doživljava kao zagušljive tamnice koje ga asocijativno uvlače u mračna i tjeskobna raspoloženja.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Na putu*, putopisi, mediteranski prostori, tjeskobna raspoloženja

dr. sc. **Marica Liović**, redovita profesorica, znanstvena savjetnica

Filozofski fakultet u sastavu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

Lorenza Jägera 9, 31000 Osijek

liovicmar@gmail.com

Između društvenih (obiteljskih) očekivanja i osobnih ideala (analiza emocija muških likova u romanu *Djeca božja* Petra Šegedina)

Roman *Djeca božja* (1946.) Petra Šegedina predstavlja jednu od referentnih točaka razvoja modernoga nacionalnog romana, posebice u kontekstu hrvatskoga egzistencijalizma.

Povijest ljudskog društva, među ostalim, moguće je pratiti i kroz način na koji se zajednica odnosi prema iskazivanju emocija, što znači da se u društvu tijekom vremena mijenjao odnos prema pokazivanju određenih emocija, posebice kad su posrijedi emocije muških članova zajednice. Emocije poželjne u određenoj kulturi nazivaju se hiperkogniranim emocijama, a one koje bi mogle subverzivno utjecati na određenu kategoriju moći – hipokogniranim emocijama (Mesquita et al. 2015). Dakle, prostor i vrijeme u određenoj zajednici u bitnosti determiniraju iskazivanje emocija.

Temeljni je zadatak ovoga istraživanja, pomnim iščitavanjem ovoga Šegedinova romana detektirati emocije u muških likova te kako te emocije utječu na autopercepciju te položaj konkretnoga lika u zajednici.

Jedan dio istraživanja bit će posvećen i metapoetici emocionalnih procesa koji uključuje interpretaciju detektiranih emocija s posebnim osvrtom na pitanje može li se na temelju raščlambe pokazanih/zatomljenih emocija otkriti prostor interesa i moći kad su posrijedi muški likovi u ovom Šegedinovu djelu.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, emocije, muški lik

dr. sc. **Hrvojka Mihanović-Salopek**, znanstvena savjetnica u trajnom zvanju

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe

Odsjek za povijest hrvatske književnosti, 10000 Zagreb

hrvojkamihanovic@hotmail.com

Šegedinov pristup pejzažu u *Djeci božjoj*

U romanu *Djeca božja* Petar Šegedin je kroz majstorski odabranu objektivnu opservatorsku i subjektivnu memoarsko-autobiografsku promatračku vizuru uspio napraviti uvjerljiv obračun s nerealnom i utopijskom idealizacijom seoske sredine. Šegedin se prvi snažno i bespoštedno suočio s teškom zbiljom malih seoskih sredina, u kojoj je vladala ratna glad i oskudica, manjak civilizacijskih tekovina (mjesto bez struje, bez vode, bez cesta), nedostatak mogućnosti obrazovanja, te povrh svega i iskrivljen svjetonazor u kojem se vjerski nauk miješao i brkao s magijom, usmenom narodnom tradicijom i ostacima poganskih mitova. Na razini književne strukture Šegedin smiono stvara tada nov način književnoga oblikovanja kojim obuhvaća polimodalnu pripovjednu perspektivu glavnog lika Stakana, i to postiže tako što memoarsku perspektivu dječake dobi presijeca esejističko-filozofskim razmatranjima odrasle svijesti pisca i time gradi generirajuću ulogu svijesti. U takvu inovativnom Šegedinovu načinu književnoga oblikovanja građe svakako važno mjesto zauzima i odnos autora prema krajoliku, što se potvrđuje nizovima izabranih citata. U skladu s unutarnjim proživljavanjima osjećaja straha i krivnje glavnog lika Stakana, modificiran je i sam krajolik, koji se u leći traumatiziranog dječaka pretvara u neizvjesno mjesto prijetnji, sirove divljine, izloženosti prirodnim nepogodama koje zajednički stvaraju osjećaj nelagode, umjesto onoga što bismo očekivali – zavičajnog utočišta. Međutim, u slučaju kad pejzaž nije promatran primarno psihološkom lećom i kad nije subjektivno prelomljen u vizuri nekog od likova iz romana, onda krajolik pod utjecajem perspektive objektivnog pripovjedača odjednom zadobiva neutralno i potpuno realistično viđenje. Time se i Šegedinov uznemireni prikaz pejzaža ugrađuje u njegovu ideju da prvi put prikaže i detaljno analizira život djeteta u disfunkcionalnoj obitelji i sirovoj sredini, te da pritom iznese kritiku neadekvatnih mjera odgoja. U posebnoj poglavlju prvi je put razmotren i snažan Šegedinov utjecaj na pjesnikinju iz Žrnova Jasnu Šegedin (1955. – 2020.), na koju je utjecao svojim egzistencijalističkim promišljanjima, uporabom žrnovačkog izvornog govora, ali i parcijalnim slikama stvaranja uznemirujućeg pejzaža koji odražava sliku unutarnjih proživljavanja lirskog subjekta u njezinoj poeziji.

Ključne riječi: demistifikacija seoske idile, polimodalna pripovjedna perspektiva, modifikacija krajolika kao odraz unutarnjih proživljavanja, kritika neadekvatnih odgojnih postupaka, utjecaj na žrnovačku pjesnikinju Jasnu Šegedin

Sani Sardelić, kustosica, viša kustosica – pedagoginja Gradskog muzeja Korčula

Gradski muzej Korčula, 20260 Korčula

sani.curator@gmail.com

Interdisciplinarno čitanje motiva gladi i hrane u ranoj prozi Petra Šegedina

Polazeći od dviju povezanih premisa, prve – da je hrana kultura, i druge – da svaka kultura počiva na agrikulturi, ovaj rad nudi novo čitanje rane proze Petra Šegedina temeljeno na dugogodišnjem istraživanju nematerijalne baštine i prehrambenih praksi stanovnika otoka Korčule. U središtu je analize roman *Djeca božja* (1946.), čiji se narativ komparativno proširuje na pripovijetke „Sreća“ (1963.) i „Sveti vrag“ (1966.). Primjenom metodološkog triptiha (antropologije oskudice, mikrohistorije Carla Ginzburga i teorije abjekcije Julije Kristeve), rad propituje na koji način hrana i njezin nedostatak u izoliranom žrnovskom mikrosvijetu nadrađa biološku datost i kodira društvene odnose, moralne krahove i traume. Kroz ponuđeni ključ analiziraju se prizori romana: majčina krađa kruha za Stakana kao granični čin žrtve, gozba *makarunada* kod Veliškovih kao slike nedostižnog raja, te scena u kojoj pas grabi bačeni komad mesa namijenjen gladnoj starici Čintri. Kao tematski produžetak romana pripovijetka „Sreća“ analizira se kroz motiv kozleta kao sredstva plaćanja, dok se u „Svetom vragu“ kroz brutalni čin kastracije jarca za svadbeni ručak progovara o abjekciji tijela i gubljenju dječje nevinosti. Ovaj se prozni univerzum zaključno povezuje s poetikom lokalne pjesnikinje Jasne Šegedin, čija naslovna pjesma iz zbirke *Zdravomarija jedne grmuše* (2006.) o dvoje gladne djece koja proždiru pticu potvrđuje da je motiv gladi bila transgeneracijska kulturna trauma istoga zavičajnog prostora.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, Jasna Šegedin, Carlo Ginzburg, Julija Kristeva, glad, hrana kao kultura

dr. sc. **Jelena Vignjević**, izvanredna profesorica

Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Savska 77, 10000 Zagreb

jelena.vignjevic@ufzg.hr

Djetinjstvo po *Djeci božjoj*

Roman *Djeca božja* (1946.) autora Petra Šegedina (1909. – 1998.) određen je dvjema bitnim odrednicama: literarnim postupcima i koncepcijom književnosti egzistencijalizma te autorovim iskustvom egzistencije u mjestu Žrnovo na otoku Korčuli u prvoj polovici 20. stoljeća. Kako i sama filozofija egzistencijalizma drži da su čovjekove ideje produkt njegovih iskustava iz stvarnoga života, u ovom se radu uzima literarni konstrukt romana za predmet analize dječje kulture i djetinjstva u dalmatinskoj otočkoj seoskoj sredini s početka dvadesetog stoljeća pa do kraja tridesetih godina. Polazeći od teorije djetinjstva kao socio-kulturnog konstrukta (Aries, 1962.), zadanoga određenim vremenom i prostorom, u radu se pozornost usmjerava na one elemente iz sadržaja romana koji upućuju na kolektivni i individualni život otočke djece te na odnos odraslih prema djeci i djece prema odraslima. Analiza tih elemenata ima za cilj pridonijeti upotpunjavanju slike djetinjstva i dječje kulture u seoskoj otočkoj sredini u Dalmaciji s početka dvadesetog stoljeća te donijeti nove uvide u razumijevanje procesa promjena pozicije djeteta u društvu, promjena odgojnih paradigmi kao i razumijevanja samoga fenomena djetinjstva.

Ključne riječi: *Djeca božja*, dječja kultura, djetinjstvo, otok Korčula

dr. sc. **Vesna Vlašić**, samostalna istraživačica

Požega

vesna.vlastic14@gmail.com

Između vjere, društva i otpora: ženski likovi u *Djeci božjoj* Petra Šegedina

U radu će se analizirati ženski likovi u romanu *Djeca božja* Petra Šegedina s posebnim osvrtom na njihovu poziciju između religijskih normi, društvenih očekivanja i individualnog otpora. Polazeći od pretpostavke kako su ženski likovi oblikovani unutar patrijarhalnoga društvenog okvira, istražit će se način na koji religijske i socijalne strukture utječu na njihovu svakodnevicu, identitet i mogućnost samoodređenja. Cilj analize je pokazati kako su ženski likovi u romanu često izloženi različitim oblicima represije, uključujući moralnu osudu, društvenu marginalizaciju i ograničavanje osobne slobode. Istodobno, pojedini likovi pokušavaju postaviti granice kojima nastoje očuvati dostojanstvo i izboriti pravo na individualnost. Kroz interpretaciju ženskih likova rad će rasvijetliti složen odnos između vjere, društvenih normi i rodni uloga te ukazati na kritički potencijal Šegedinova romana u propitivanju položaja žene u tradicionalnoj sredini. Zaključno, autor kroz sudbine ženskih likova ne prikazuje samo njihove individualne tragedije, nego i šire društvene mehanizme koji održavaju rodnu neravnopravnost.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, ženski likovi, religija, rodna neravnopravnost

dr. sc. **Karolina Vrbanić Zrinski**, izvanredna profesorica

Fakultet hrvatskih studija, Sveučilište u Zagrebu

Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb

kvzrinski@fhs.hr

Šegedinovi lingvostilistički postupci u romanu *Djeca božja*

Polazeći od afektivne stilistike kao modela analize jezičnih sredstava i izražajnih sredstava u književnim djelima, rad se bavi analizom Šegedinovih lingvostilističkih postupaka (na razini fonema, morfema, leksika i sintakse) kao čimbenicima afektivnosti različitih iskaza u romanu. Cilj je rada opisati najučestalije stileme (fonostileme, morfostileme, semantostileme i sintaktostileme) i njihovu tematsku i kontekstualnu poveznicu sa sadržajem romana *Djeca božja* kao i govornu organizaciju književnoga teksta. Istraživanje lingvostilističkih postupaka jasno ukazuje da je u pomnom odabiru jezičnih izražajnih sredstava ostvareno zrcaljenje društvenih i psiholoških osobitosti situacija i likova u romanu. Tako društveni i psihološki kriteriji uključeni u jezično-stilističku analizu djela ukazuju da se, primjerice, Šegedinova rečenica ostvaruje u širokom rasponu sintaktostilističkih postupaka (od distorzije, ponavljanja dijelova rečenica do elipse kada to živost dijaloga evocira), dok su semantostilemeni ostvareni dihotomijskim odnosom dobra i zla.

Ključne riječi: Petar Šegedin, *Djeca božja*, afektivna stilistika, lingvostilistički postupci, jezično-stilska analiza

Sudionici:

Ana Batinić

Anica Bilić

Ivica Duhović Žaknić

Magdalena Dyras

Dragan Gligora

Sanja Knežević

Marica Liović

Hrvojka Mihanović-Salopek

Sani Sardelić

Marija Šegedin Ferenc

Jelena Vignjević

Vesna Vlašić

Karolina Vrban Zrinski

Bilješke:

Priprema: Ana Batinić i Sani Sardelić

Tiskara Marasa

Grad Korčula, rujan 2026.